

Вона

Влада Втома

Полум'я в її очах ніколи так не палало,
Як після обіднього шторму.
Вона показувала мені шлях до справжнього дому,
Що я не зробила помилку повторно.

Вона не лаялась на мене без причини,
Бо мріяла про справжній спокій.
Вона могла робити все, щоб зрушити гори.
Їй нізащо не бути самотньою.

Весь світ носив її на руках,
Щоб вона дала усмішку й надію.
Її полум'я в очах, волосі та шкірі
Не давало мені шансу змарніти.

Вона – світло, і темрява, і шанс.
Вона пережила вселенську катастрофу.
Вона може сказати все, аби бути хоч кимось,
Але Дністер не змиє жодну її строфу.

Іноді здається, що вона писала біблію,
Великими, сміливими ривками.
Вона покорила світ, мене і вас,
І щоб зв'язати всіх, в'язала грубими нитками.

Вона сонце вночі, вона місяць у темряві,
Її руки ставлять закони.
Від її погляду може статися все,
Навіть почнуть мироточити ікони.